

tation for Menigheden, deels fordi det ikke antages, at man, ved at give Menighedsraadet Indflydelse paa Præstevalget, opnaaer en større Garanti, for at de bedste og dygtigste vælges, men kun en ringere.

Udvalgets Mindretal derimod fastholder Paragraphen, men med en ikke ubetydelig Forandring. Paragraphen bestemmer: „at Menighedsraadet skal høres inden et Præstekald besættes“ (Motiverne S. 19), nemlig saaledes, at der skal tilkomme det Ret til, iblandt samtlige Ansøgere, — hvis Ansøgninger skulle gjenne Provfsten tilstilles Menighedsraadet, under Dennes Ledning at udhæve dem, der findes at „fortjene at komme i fortrinlig Betragtning“, vel ogsaa „hvor dertil maatte findes nogen sær Anledning“, at fremhæve „den eller dem, som efter dets Formening ikke ville egne sig til at ansættes i det ledige Embede,“ — dog saaledes, at „saavel Menighedsraadets Forraaden som Anbefalen altid skal støtte sig paa bestemte Grunde, der ansøres i Erklæringen.“ — Herefter skal det første Skridt med Hensyn til Præsteembedets Besættelse udgaae fra Menighedsraadet: ved at udhæve af det hele Antal af Ansøgere dem, som skal „fortjene at komme i fortrinlig Betragtning“. Men det maa befrægtes, at en saa vidtstrakt Ret netop ved sin Udstrækning vil tabe sin praktiske Betydning. Det er for Meget forudsat og forlangt, at et Menighedsraad skal være i Stand til iblandt et ofte betydeligt Antal af Ansøgere at afgive en saadan, paa „bestemte Grunde“ støttet, Erklæring om de Værdigste, at den skal kunne have Udkomst til at danne Grundlag for Regjeringens Udnevnelser. Det vil vanskeligt undgaaes, at mangengang tilfældige Motiver ville ved saadan Anbefaling eller Misbefaling spille en betydelig Rolle, naar ikke — hvad der er ligesaa lidt usseligt — Enkeltmands, Provstens, Stemme bliver den ledende. Og naar da Regjeringen seer sig ved høiere Retferdigheds-hensyn nødsaget til at gaae udenfor de Anbefalendes Række, vil der deels være beredt den udnævnte Præst en maadelig Modtagelse, og deels vil Anbefalingen være udsat for at synke ned til en lidet betydnende Form. Et

Mindretal af Udvalget (Clausen, Nielsen) har derfor været tilbøjeligt til at stille et Forslag, hvorefter der skulde tillægges Menighederne gennem Menighedsraadet en mere positiv Ret, men derhos mere begrænset og mindre udsat for Misbrug, vi mene en Ret for Menighedsraadet til at træffe sit Valg imellem et bestemt Antal af Ansøgere, imellem hvilke det af Regjeringen blev overladt det at vælge. Men Udvalget selv syntes at vise i det Væsentlige hen til den samme Fremgangsmaade, naar det hedder (i næstsidste Sætning): „Foraa vidt Ministeriet dertil finder Anledning, kan det ved Oversendelsen af Ansøgningerne henlede Menighedsraadets Opmærksomhed paa et større eller mindre Antal af samme.“ Udvalgets Mindretal indskrænker sig derfor til at foreslaae en Forandring, hvorefter Det, der her er anført som Noget, der „kan“ skee, bliver til Regel. Saaledes vil det første Skridt til fornøden Vejledning udgaae fra Regjeringen; Menighedsraadet vil i Regelen, naar dets Stemme skal have Udkomst til at komme i Betragtning, finde sig henbilst til den af Regjeringen betegnede Kreds, og indenfor denne Grændse er det i sin Orden, naar Menigheds-Stemmen bliver i Mindelighed det afgjørende Moment.

Derfor § 23 skulde blive antaget, foreslaae Udvalgets Medlemmer — med Undtagelse af Clausen — at man, for at fjerne den Breidelse at ville lokke til Oprettelse af Menighedsraad ved dertil at knytte en betydelig Indflydelse paa Præstevalget, og for saaledes at stille Spørgsmaalet om dens Indførelse frit, bør aabne Udgang til denne Indflydelse ogsaa for de Menigheder, hvor Menighedsraad ikke oprettes. Et permanent Collegium af betroede Mænd („Kaldsmænd“), valgte efter de Regler, som Loven fastsætter i §§ 6, 8 og 9, og undergivet successiv Fornøjelse, skulde da i disse Menigheder kunne træde i Menighedsraadets Sted og øve den Indflydelse paa Kaldsbesættelsen, som ved Loven maatte indrømmes dette. — Jeg, Clausen, kan ikke finde en Menigheds-Indflydelse i den enkelte Retning berettiget eller tilraadelig, hvor det mangler paa enhver Foranstaltning til at røgte og fremme andre Menigheds-Anliggender; og ligesaa lidt kan jeg finde det foreliggende Lovudkast at være det